

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 7 maja 2020 r.,
w sprawie **K. C.**
skazanego z art. 212 § 2 k.k.
kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 26 lipca 2019 r., sygn. akt IV.1. Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.
z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...), K. C. został skazany za przestępstwo z art. 212 § 1 k.k. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda. Orzeczono wobec niego również podanie wyroku do publicznej wiadomości oraz nawiązkę na cel społeczny. Obciążono go też kosztami procesu.

Sąd Okręgowy w K. po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji obrońcy oskarżonego i zażalenia pełnomocnika oskarżycieli prywatnych, wyrokiem z dnia 26

lipca 2019 r., sygn. akt IV.1.Ka (...), zmienił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o kosztach, a w pozostałym zakresie utrzymał go w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, formułując w niej zarzuty:

1. rażącego naruszenia prawa, a to art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.,
2. dokonania błędnej oceny dowodów,
3. rażącego naruszenia prawa materialnego.

W odpowiedzi na kasację pełnomocnik oskarżycieli prywatnych wniósł o odmowę jej przyjęcia, jako niedopuszczalnej.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja wywiedziona na korzyść skazanego jest niedopuszczalna i jako taka podlegała pozostawieniu bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

W niniejszej sprawie K. C. został prawomocnie skazany na karę grzywny. Oczywistym więc jest, że nie zaistniały warunki umożliwiające wniesienie na jego korzyść kasacji przez stronę z powodu innych uchybień niż wymienione w art. 439 k.p.k. W kasacji wniesionej przez obrońcę - co wynika wprost z treści postawionych w niej zarzutów, jak i jej części motywacyjnej - nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k.

W świetle jednoznacznej dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. wniesiona kasacja jest niedopuszczalna, co zgodnie z powołanymi na wstępie przepisami skutkowało pozostawieniem jej bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanego - art. 637a k.p.k. w zw. z art.637 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 i 3 k.p.k. - kosztami postępowania kasacyjnego.